

210. Uram, az élttem kezébe tettem

U-ram, az él-tem ke - zed - be tet - tem.

Nem fé - lek töb - bé, áld - lak ö - rök - ké! *Fine*

Refr.: Ke - zed - ben hadd le - gyek a - gyag csu - pán,

Á - raszd rám Lel - ke - det, pe - csé - ted nyomd rám! *D. C. al Fine*

2. Nekem ködös még, de Te tudod rég,
Mi van előttem, s mi lesz belőlem.
Refr.

3. Kegyelmed várom, Uram királyom,
Igéd vezessen fényben, sötétben.
Refr.
D. C. al Fine

Dicsérjétek az Urat mind, ti pogányok;
magasztalják Őt mind a népek!

Mert nagy az Ő kegyelmessége mi hozzánk, és
az Úrnak igazsága megmarad örökké. Dicsérjétek az Urat!

Zsoltárok könyve 117,1-2